

cle 149.1.16a i 18a; la disposició addicional primera de la Constitució i la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i millora del règim foral de Navarra.

Disposició transitòria primera. *Convocatòries fetes abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

Els procediments de selecció de personal estatutari i de provisió de places a les institucions sanitàries de la Seguretat Social, convocats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es consideren vàlids mentre no s'oposin a les previsions d'aquesta norma.

Aquest Reial decret llei és aplicable a les convocatòries que, a la seva entrada en vigor, es trobin encara en tramitació.

Disposició transitòria segona. *Convocatòries que preveu la disposició addicional vintena de la Llei 66/1997.*

Els procediments de selecció i provisió de places la convocatòria de les quals derivi de les previsions de la disposició addicional vintena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, o de les normes equivalents de les comunitats autònomes, es regulen pel que estableixen les esmentades disposicions i pels acords i regles adoptats per a la seva aplicació i supletòriament per les normes d'aquest Reial decret llei

Disposició derogatòria única. *Derogació de normes.*

1. Queden derogats:

Del text refós de la Llei general de la Seguretat Social aprovat pel Decret 2065/1974, de 30 de maig, els paràgrafs tercer i quart de l'article 110.2 i els articles 45.3, 113, 114 i 115.3.

De l'Estatut jurídic del personal mèdic de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 3160/1966, de 23 de desembre, i modificat per normes posteriors, els paràgrafs segon i tercer de l'article 5, pel que fa a la durada de la situació d'interinitat i al procediment per nomenar personal interí, respectivament; els articles 15, 50.2, 51.1.3; els compresos entre el 52 i el 60, ambdós inclusivament, i els articles 61, apartats 2 i 3, 62, 63 i 64.4.

De l'Estatut de personal sanitari no facultatiu de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, aprovat per Ordre del Ministeri de Treball de 26 d'abril de 1973, i modificat per normes posteriors: l'article 17.2 i els articles compresos entre el 18 i el 38, ambdós inclusivament, així com els articles 44, 108 bis, a), b), c), d) i e), i 114.3.

De l'Estatut de personal no sanitari de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, aprovat per Ordre del Ministeri de Treball de 5 de juliol de 1971, i modificat per normes posteriors: Els articles 15, 16, 17, 19.d), 21, 26, 27.3, 28, 29, 33.8, 38, 40 i 40 bis, a), b), c), d) i e).

Tots els preceptes relatius a la selecció de personal estatutari o a la provisió de places o llocs de treball a les institucions sanitàries de la Seguretat Social que figurin en les disposicions esmentades anteriorment.

2. Queda derogat el Reial decret 118/1991, de 25 de gener, sobre selecció de personal estatutari i provisió de places a les institucions sanitàries de la Seguretat Social.

3. Queden derogats els articles 10.1 i 12.1 del Reglament sobre estructura, organització i funcionament dels hospitals gestionats per l'Institut Nacional de la Salut, aprovat per Reial decret 521/1987, de 15 d'abril, i els reials decrets 2166/1984, de 24 de desembre, i 1453/1989, d'1 de desembre, així com tots els preceptes relatius a la selecció de personal estatutari o a

la provisió de places o llocs de treball a les institucions sanitàries de la Seguretat Social continguts en normes de rang igual o inferior al d'aquest Reial decret llei, a excepció de les disposicions transitòries tercera i quarta del Reial decret 571/1990, de 27 d'abril.

Disposició final primera. *Normes bàsiques.*

1. Són normes bàsiques, d'acord amb el que preveu l'article 149.1.16.a, 17.a i 18.a de la Constitució, els preceptes següents d'aquest Reial decret llei:

De l'article 2, l'apartat 1, el primer paràgraf de l'apartat 2 i els paràgrafs a), b) i e) de l'apartat 3.

De l'article 3, l'apartat 1 i l'últim paràgraf de l'apartat 3.

De l'article 11, l'apartat 1, el primer paràgraf de l'apartat 2 i l'últim paràgraf de l'apartat 3.

De l'article 12, el primer paràgraf de l'apartat 3.

De l'article 14, l'apartat 1 i l'últim paràgraf de l'apartat 2.

De l'article 15, l'últim paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 3. L'article 17.

De l'article 18, l'apartat 4.

De l'article 19, l'apartat 1, el segon paràgraf de l'apartat 2, l'apartat 3 i l'apartat 5.

La disposició addicional segona.

De la disposició addicional tercera, els dos últims paràgrafs.

De la disposició addicional cinquena, el primer paràgraf.

La disposició addicional sisena.

La disposició addicional desena.

La disposició addicional tretzena.

2. Els preceptes no bàsics d'aquest Reial decret llei són d'aplicació al personal estatutari dels serveis de salut de les comunitats autònomes en absència de normativa autonòmica específica en la matèria.

Disposició final segona. *Places vinculades.*

Les places vinculades a què es refereix l'article 105 de la Llei general de sanitat es proveeixen pels sistemes que estableixen les normes específiques que siguin d'aplicació, sens perjudici que els seus titulars puguin accedir als llocs de caràcter directiu i de comandament d'unitat a les diferents institucions sanitàries pels procediments que regula aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de gener de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

781 LLEI 2/1999, d'11 de gener, de modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial. («BOE» 11, de 13-1-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 80.1 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, atribueix caràcter provincial a la jurisdicció de les audiències provincials, per bé que l'apartat 2 de l'article esmentat disposa que es poden crear seccions de l'audiència provincial fora de la capital de la província, a les quals han de quedar adscrits un o diversos partits judicials.

Així mateix, el principi d'eficàcia de la justícia, i el dret a la tutela pels jutges i tribunals dels drets i interessos legítims dels ciutadans, que estableix l'article 24 de la Constitució, exigeixen la garantia de l'accés fàcil dels ciutadans als diversos òrgans judicials, garantia que necessita l'adopció de determinades mesures d'adaptació i perfeccionament.

Com a conseqüència d'això, és procedent la creació de seccions de les audiències provincials de Cadis, Màlaga, Astúries, Alacant, Badajoz, A Coruña, Pontevedra i Múrcia fora de la capital de la província, amb seu a les ciutats d'Algesires, Jerez de la Frontera, Ceuta, Melilla, Gijón, Elx, Mèrida, Santiago de Compostel·la, Vigo i Cartagena.

D'altra banda, la Llei orgànica 1/1995, de 13 de març, d'Estatut d'autonomia de Ceuta, i la Llei orgànica 2/1995, de 13 de març, d'Estatut d'autonomia de Melilla, en la disposició addicional sisena respectiva, preveuen l'adequació de la planta judicial a les necessitats d'ambdues ciutats.

Article primer.

S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 3r de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, amb la redacció següent:

«5. En els casos en què l'annex V d'aquesta Llei prevegi l'existència de seccions d'una audiència provincial fora de la capital de la província, la jurisdicció de les esmentades seccions s'exerceix en els partits judicials que, segons l'annex esmentat, hi estiguin adscrits.»

Article segon.

Es modifica parcialment l'annex V de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, en els termes següents:

**«ANNEX V
Audiències provincials**

Província	Magistrats
<i>Andalusia</i>	
Almeria	8
Cadis:	
Cadis	16
Secció de Jerez de la Frontera (a la qual queden adscrits els partits judicials números 2, 7 i 15)	3
Secció d'Algesires (a la qual queden adscrits els partits judicials números 3, 5 i 8)	3
Secció de Ceuta (a la qual queda adscrit el partit judicial número 12)	3
Còrdova	10

Província	Magistrats
Granada	13
Huelva	6
Jaén	7
Màlaga:	
Màlaga	19
Secció de Melilla (a la qual queda adscrit el partit judicial número 8)	3
Sevilla	24
115	
<i>Principat d'Astúries</i>	
Astúries:	
Oviedo	19
Secció de Gijón (a la qual queden adscrits els partits judicials números 8 i 17)	4
23	
<i>Comunitat Valenciana</i>	
Alacant:	
Alacant	21
Secció d'Elx (a la qual queden adscrits els partits judicials números 4, 8 i 13)	4
Castelló	9
València	32
66	
<i>Extremadura</i>	
Badajoz:	
Badajoz	7
Secció de Mèrida (a la qual queden adscrits els partits judicials números 1, 2, 4, 9, 10, 11, 13 i 14)	3
Càceres	6
16	
<i>Galícia</i>	
A Coruña:	
A Coruña	17
Secció de Santiago de Compostel·la (a la qual queden adscrits els partits judicials números 2, 10 i 13)	3
Lugo	6
Ourense	6
Pontevedra:	
Pontevedra	13
Secció de Vigo (a la qual queden adscrits els partits judicials números 3 i 10)	4
49	
<i>Regió de Múrcia</i>	
Múrcia:	
Múrcia	13
Secció de Cartagena (a la qual queden adscrits els partits judicials números 2 i 11)	3
16»	

Article tercer.

Es modifica l'article 8è, apartat 2, de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, que queda redactat en els termes següents:

«Les seccions de les audiències provincials a què es refereix l'apartat 5 de l'article 3r d'aquesta Llei, així com els jutjats penals, els jutjats contenciosos administratius, els jutjats socials i els jutjats de menors amb jurisdicció d'extensió territorial inferior o superior a la d'una província tenen la seu a la capital del partit que assenyali la llei de la comunitat autònoma corresponent i prenen el nom del municipi en el qual aquella estigui situada.»

Article quart.

Es modifica el segon paràgraf de l'article 20.1 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, a la redacció que en fa l'article tercer de la Llei 26/1998, de 13 de juliol, en els termes següents:

«Per reial decret, a proposta del ministre de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i amb l'audiència prèvia amb caràcter preceptiu de la Comunitat Autònoma afectada, es poden transformar jutjats d'una classe en jutjats de classe diferent de la mateixa seu, sigui quin sigui el seu ordre jurisdiccional.»

Disposició transitòria primera.

Mentre les comunitats autònomes respectives no fixin la seu de les seccions de les audiències provincials, aquesta s'entén situada on s'hagi constituït la secció de l'Audiència Provincial corresponent, segons el que disposa l'article segon d'aquesta Llei, que modifica parcialment l'annex V de la Llei 38/1988, de 28 de desembre.

Disposició transitòria segona.

Mentre no iniciïn l'activitat les seccions de les audiències provincials corresponents a les noves circumscripcions territorials creades en aquesta Llei, mantenen la competència els òrgans judicials que la tinguin a l'entrada en vigor d'aquesta disposició, i coneixen dels afers que tinguin pendents fins a la seva conclusió definitiva.

Disposició transitòria tercera.

El Govern, en funció del volum de litigiositat de les noves seccions creades per aquesta Llei, pot augmentar-ne el nombre de places de magistrat, i s'escau, de seccions, segons el que disposen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 20 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, escoltat el Consell General del Poder Judicial i la comunitat autònoma afectada.

Disposició final primera. Facultat de desplegament.

El Govern ha de dictar totes les disposicions que calguin per a l'execució i el desplegament del que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de gener de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

782 LLEI 3/1999, d'11 de gener, per la qual es crea el Parc Nacional de Sierra Nevada. («BOE» 11, de 13-1-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Sierra Nevada va ser declarada parc natural pel Parlament d'Andalusia el 1989 en consideració a les seves singularitats de flora, fauna, geomorfologia i paisatge. Posteriorment, el Parlament d'Andalusia ha proposat la declaració de Sierra Nevada com a parc nacional. Aquesta declaració, i la inclusió del Parc Nacional de Sierra Nevada a la Xarxa de Parcs Nacionals, suposaria la incorporació dels ecosistemes d'alta muntanya mediterrània que, malgrat que estan inclosos en l'annex de la Llei 4/1989, modificada per la Llei 41/1997, són uns dels sistemes naturals espanyols no representats fins a la data en la Xarxa de Parcs Nacionals.

La singularitat i la riquesa florística de Sierra Nevada, la varietat de formacions vegetals, l'espectacularitat paisatgística i l'interès geomorfològic constitueixen un patrimoni natural i cultural d'un indubtable valor científic, recreatiu i educatiu, i justifiquen que es declari d'interès general de la Nació la seva conservació i es configuri aquest paratge com a parc nacional, inclòs a la Xarxa integrada per aquests parcs.

A més, els límits del Parc Nacional de Sierra Nevada incorporen un mosaic de sistemes naturals mediterranis que van molt més enllà de la mera inclusió, extraordinàriament singular, encara que restringida, dels alts cims.

Cal, finalment, assenyalar que la declaració de Parc Nacional de Sierra Nevada és la primera que fan les Corts Generals després de la modificació de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i la fauna silvestres, per la Llei 41/1997, de 5 de novembre, per adaptar-la a la sentència 102/1995, de 25 de juny, del Tribunal Constitucional.

Article 1. Objecte.

1. Es declara el Parc Nacional de Sierra Nevada, perquè la seva conservació es considera d'interès general de la Nació, i s'integra a la Xarxa de Parcs Nacionals d'acord amb el que preveu l'article 22 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i la fauna silvestres, modificada per la Llei 41/1997, de 5 de novembre.